

χαρίς και σαφήνεια τῆς νῦν μορφωμένης ἡμῶν γλώσσης, ἐπειδὴ πολλάκις, φυλάττομένης τῆς λέξεως και φράσεως αὐτῆς τῆς συντάξεως τοῦ κειμένου, γίνεται ἡ παράφρασις οὐ μόνον ἑλληνικωτέρα και σοφωτέρα και εὐγενεστερά, ἀλλὰ φυσικωτέρα, και γλαφυροτέρα και σαφεστερά κατὰ τὴν ἔννοιαν, ἀρέσκουσα διὰ ταῦτα εἰς τὸ Πανελλήνιον πραγματικῶς και συντελοῦσα εἰς τὴν ἀρίστην τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης διόρθωσιν και ἀνάπτυξιν ἐπὶ τὸ ἔθνικότερον, ἐὰν κατορθωθῶσιν ὁμοίαι τοιαῦται πολλαὶ παραφράσεις.

Ὅσοι ἐκ τῶν νέων Ἑλλήνων θαυμάζουσι και μεταφράζουσι τὰ θεατρικὰ ἰδράματα τῶν νεωτέρων Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ἅς μὴ λησμονῶσιν, ὅτι δὲν θέλουσι κατανοῆσαι τὴν ἀξίαν αὐτῶν, οὐδὲ θέλουσι δυνηθῆναι προσφέρωσιν εἰς τὸ ἔθνος μεταφράσεις ἐπιτυχημένας, ἀρεστάς και ὠφελίμους, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐνασχοληθῶσιν ὅπως εἰς τὴν μελέτην τῶν παλαιῶν Ἑλληνικῶν δράματων, ἐπιστάμενοι ὅπως εἰς τὰ τῆς ἐθνικῆς παιδείας, ὅπερ, και τοῦ προδήλως ἀληθέστατον, ἀμελεῖται κατὰ δυστυχίαν ὅπως εἰς τὴν ξηροζήλων λογίων τῆς νέας Ἑλλάδος, πάντη μὰ τὴν ἀλήθειαν ξενικῶς και ἀλόγως και ἀσκόπως.

Πείσαρδος.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

1. Ἀγάπα τὸν φίλον σου μετὰ τὸ ἐλαττώμα του. — Οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀμέτοχος ἐλαττώματός τιτος κατὰ τὸ μᾶλλον και ἥττον. και διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀγαπᾶται ὁ φίλος μετὰ τὸ ἐλαττώμα του.

2. Ἄετός μυῖας δὲν πιάνει. — Οἱ μεγάλοι και ἰσχυροὶ τὰ μικρὰ και εὐτελῆ ἀποστρέφονται.

2. Ἄλλοι τὸν δέρνουν δεκχτῶ και δὲν τὸν δέρνουνος του. — Παροιμία διδακτικὴ περὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ ἀπελιώθη, ὥστε μήτε ὑφ' ἑαυτῶν, μήτε ὑπ' ἄλλων ὀδηγούμενοι δύνανται νὰ καταλαμβάνωσι τὰ καλὰ.

4. Ἀνθρώπος ἀγράμματος, ξύλον ἀπελέκτων. — Καθὼς τὸ ξύλον διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς οἰκοδομήν, πρέπει νὰ πελεκηθῆ πρώτον, οὕτω και ὁ πολίτης διὰ νὰ ἦναι χρήσιμος εἰς τὴν κοινωνίαν και εἰς τὴν πατρίδα του. Χρεωστὲι τοῦλάχιστον νὰ μάθῃ ν' ἀναγνώσκῃ, νὰ γράφῃ και νὰ ἀριθμῇ, ὥστε διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἐθνικῶν, ἐπιστημονικῶν και ἱστορικῶν βιβλίων νὰ σοφίζεται και νὰ προοδεύῃ καθημέραν, διὰ νὰ βλέπῃ και νὰ κρίνῃ ὀρθῶς τὰ γινόμενα.

*Διπλοῦν ὀρώσιν οἱ μαθόντες γράμματα,
Ἡ σοφία ἄνευ πείρας ἀτελής, ἡ δὲ πείρα ἄνει σοφίας τυφλόν.*

5. Ἀνθρώπος πολύβουλος, Θεὸς δὲ βουληκόπος. — Εἰς τοὺς πολλὰ νὰ κάμωσι βουλομένους, ὑπὸ Θεοῦ δὲ κωλυομένους.

6. Παρὰ φίλον δολερὸν, ἔχε φανερόν ἐχθρόν.

7. Ἀπὸ χεῖλη θγαίνει λόγος, και εἰς χίλους και

ταντᾶ. — Ὁ ἐπιβρωμὸν νὰ διατηρῇ τὸ μυστικόν του δὲν πρέπει νὰ τὸ λέγῃ εἰς οὐδένα.

8. Ἀπὸ τοῦ διζβόλου τὴν αὐλὴν, μήτ' ἐρίφι μήτ' ἀρνί. — Ἀπὸ κακῶν ἀνθρώπων ποτὲ καλὸν μὴν ἔλπιζε ἐκτός ἂν ἀπατηθῇ και νομίζων ὅτι βλάπτει ὠφελεῖ ἐν ἀγνοίᾳ.

9. Ἀξίζει ἡ παλαιοκότα σαράντα πουλακίδες. — Εἰς τὰς ὄσας γερύσασαι, πολλῶν νεωτέρων εἰσὶν εὐδοκιμώτεροι, και εἰς τοὺς γέροντας τοὺς ὑπερέχοντας τῶν νέων ἐπὶ φρονήσει.

10. Ἀπ' ἀγκάθι θγαίνει ῥόδον, και ἀπὸ ῥόδον θγαίνει ἀγκάθι. — Ὅτι πολλάκις μηδαμηνοὶ ὄντες οἱ γονεῖς, ἀποκτῶσι καλῆς διαγωγῆς τέκνα.

11. Οὐκ' ἐν τῷ πολὺ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ.

12. Ἄμαθος θρακὶ ἐφόρει, κάθε πάτημα τὸ θῶρει. — Εἰς τὸν αἰφνιδίως ἀναδεχόμενον ἔργον τι ἀνέλιπτον και γελοιωδῶς μεγαλοφυῶντα.

13. Ἄν κάμῃς τὰ καλὰ παιδιὰ, τί θέλεις τὸ ἔχειν και ἂν κάμῃς τὰ κακὰ παιδιὰ, τί θέλεις τὸ ἔχειν. — Ὅτι οἱ μὲν καλοὶ παῖδες εἰσὶ περιουσία τοῦ οἴκου, οἱ δὲ κακοὶ καταστροφή αὐτοῦ.

14. Ἀνακατωμένα γνέματα, κακοφασμένα πανιά. — Τὰ ἀτάκτως ἀρχόμενα, ἀτακτότερον ἔχουν τὸ τέλος.

15. Ἄλλος σκάπτει και κλαδεύει, κ' ἄλλος πίνει και μεθάει. — Ἐπὶ τῶν ἑτεροῦ ἀλλότρια ἐσθιόντων.

ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ.

Δὲν εἶναι εἰς τὸν κόσμον οὔτε ἀναγκαῖα εἰμαρμένη, οὔτε τυφλὴ τύχη, οὐδὲ τίποτε συμβαίνει ἐξ αὐτομάτου, ἢ γινῶν ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ. ἀφθονία και ἔνδεια, πλοῦτος και πενία, εὐτυχία και δυστυχία, ὅλα προέρχονται ἀπὸ τὴν πατρικὴν βουλήν και σοφὴν τοῦ Θεοῦ βούλησιν. Ἐὰν ὁμως εὐρίσκονται εἰς τὸν κόσμον και τινες πρὸς ἡμᾶς φαινόμενα ἀταξία, τοῦτο συμβαίνει, καθότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνοήσωμεν τὸν σύνδεσμον τῶν ὄλων και τὴν συνάφειαν τῶν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ καταλάβωμεν, ἠθέλαμεν θαυμάζειν ἐκπληττόμενοι τὸ ἀνεξίτητον ἔαθος τῆς θείας σοφίας εἰς ὅλα τὰ πράγματα. T.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Τὸν ὀκνηρόν και τὸν ἀργὸν οὐ θέλει ὁ Θεός.
Ὁ ἀγαπῶν τὸ ἐργάζεσθαι ἄλυπος διαμένει.
Πολλὴν κακίαν ἔδειξεν ἡ ἀργία.
Ποίησον τὴν κοιλίαν σου μικράν και τὸ ἐργόχειρόν σου μικρόν.

Πάντων τῶν κακῶν προδότης ἐστὶν ἡ ἀμέλεια.

Νοῦς λογικὸς ἀργεῖν οὐ δύναται.

Ζητήσεις παρὰ κακοῖς σύνεσιν και οὐχ εὐρήσεις.

Κακία ἡ τῶν κατὰ φύσιν τοῦ νοῦ ἐνεργειῶν ἀμέλεια.

(ἐκ τῶν Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ).